

UZASADNIENIE

Pozwem z 22 listopada 2017 roku (...) Ltd z siedzibą na Malcie wniósł o zasądzenie od A. F. (1) kwoty 1940,60 zł z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 25 maja 2017 roku do dnia zapłaty. Uzasadniając żądanie powód wskazał, że pozwany złożył w dniu 11 października 2016 roku wniosek o udzielenie pożyczki do w systemie informatycznym spółki (...) Sp. z o.o. będącej pośrednikiem świadczącym usługi kredytowe na rzecz spółki (...) Sp. z o.o. Wniosek złożony przez pozwanego obejmował udzielenie pożyczki refinansującej spłatę zobowiązań strony względem podmiotów trzecich. Warunkiem potwierdzenia ramowej umowy pożyczki było zalogowanie się strony pozwanej za pośrednictwem strony internetowej pożyczkodawcy- do rachunku bankowego strony pozwanej prowadzonego w systemie bankowości elektronicznej, co też strona pozwana uczyniła w dniu 11 października 2016 r. Powód ponadto wskazał, że w dniu 16 stycznia 2017 r. w związku z zaakceptowaniem wniosku o udzielenie pożyczki oraz wyrażeniem przez stronę pozwaną oświadczenia woli zawarcia umowy pożyczki, powódka działająca za pośrednictwem spółki (...) Sp. z o.o. dokonała przelewu kwoty pożyczki w wysokości 2263,53 zł na rachunek bankowy podmiotu trzeciego wskazanego przez stronę pozwaną. Kwota ta nie uwzględniała prowizji w wysokości 448,86 zł. Spłata pożyczki została określona na dzień 15 lutego 2017 r. Strona pozwana dokonała częściowej spłaty na łączną kwotę 401,41 zł. Pozwany pomimo kierowanych do niego wezwań nie spłacił pożyczki w wysokości 1 940,60 zł (pozew k. 1-3).

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazał, że kwestionuje zasadność roszczenia jego wysokości oraz nabycie praw do cesji (odpowieź na pozew k. 34-35).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany A. F. (1) zawarł za pośrednictwem portalu extraportfel.pl dwie umowy pożyczki, pierwszą w wysokości ok. 1 200 zł, a drugą na spłatę tej poprzedniej w wysokości ok. 1 500 zł. Na poczet powyższych należności pozwany uiszczył na rzecz (...) S.A. dwie wpłaty: dniu 3 kwietnia 2017 r. w kwocie 250 zł oraz 17 maja 2017 r. w kwocie 230 zł (okoliczności przyznane przez pozwanego, kserokopie dowodów wpłat k. 73,74).

W dniu 1 maja 2017 r. (...) sp. z o.o. z siedziba w W. zawarła umowę cesji wierzytelności (...) Ltd sp. z o.o. z siedzibą na Malcie, przedmiotem której były wierzytelności pieniężne, szczegółowo określone w załączniku nr 1 w stosunku do osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej, w tym z tytułu umowy o nr (...) w wysokości 2121,40 zł, w tym kwota kapitału pozostała do spłaty w wysokości 2099,80 zł (umowa cesji wierzytelności wraz załącznikiem k. 48-51).

Pismem z dnia 16 kwietnia 2017 r. (...) Sp. z o.o. poinformowała pozwanego A. F. (1), że dług w kwocie 2110,20 zł powstały z tytułu niespłaconej umowy pożyczki zawartej w dniu 16 stycznia 2017 r. został objęty cesją na rzecz (...) siedzibą na Malcie (zawiadomienie o dokonanej cesji k. 20).

Wezwaniem do zapłaty z dnia 16 kwietnia 2017 r. (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wezwała A. F. (2) do natychmiastowej wpłaty kwoty 2210,20 zł tytułem spłaty zadłużenia z umowy pożyczki o nr (...) (wezwanie do zapłaty - k. 21).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dokumentów, których prawdziwość nie była kwestionowana przez strony. Także Sąd obdarzył je w całości walorem wiarygodności, dlatego na podstawie art. 328 § 2 k.p.c. odstąpiono od ich szczegółowego uzasadnienia.

Sąd zważył, co następuje:

Powód wywodził swe żądanie z umowy cesji wierzytelności, zawartej w dniu 1 maja 2017 r. z Kim Finance Sp. wynikającej z umowy o pożyczki, zawartej pomiędzy pozwanym a pierwotnym wierzycielem. Podstawą prawną tak sformułowanego żądania jest art. 509 § 1 k.c., który stanowi, że wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść

wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania w myśl zaś § 2 powołanego uregulowania wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Zgodnie z art. 3 k.p.c. obowiązek przedstawienia dowodów ciąży na stronach. Natomiast według art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, spoczywa na tej stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. W tej konkretnej sytuacji, to na powodzie spoczywał obowiązek udowodnienia zarówno zasadności, jak i wysokości roszczenia w stosunku do pozwanego. Obowiązek ten ma charakter procesowy, co oznacza, iż nie może być on od strony egzekwowany. Strona, która nie wykazuje inicjatywy dowodowej powinna się liczyć z mogącymi wystąpić ujemnymi sankcjami, nawet w postaci niekorzystnego dla tej strony wyniku procesu. Jeżeli materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych w myśl twierdzeń jednej ze stron, Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów. Należy to rozumieć w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18 stycznia 2012 roku sygn. akt I ACa 1320/11).

W ocenie Sądu powód na gruncie niniejszej sprawy nie wywiązał się z tak określonego obowiązku, bowiem nie przedstawił żadnych miarodajnych dowodów dla wykazania zasadności i wysokości zgłoszonego żądania, a twierdzenia przytoczone przez powoda budzą wątpliwości, które w ocenie sądu należy uznać za uzasadnione, zwłaszcza wobec zarzutów podniesionych przez pozwanego, który zakwestionował żądanie pozwu zarówno co do zasady jak i wysokości. W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że powód dołączył do pozwu jedynie sporządzone przez siebie niepoświadczone za zgodność z oryginałem dokumenty w postaci kserokopii bądź wydruku komputerowego umowy pożyczki i załączników do tej umowy. Jakkolwiek umowa pożyczki, na którą powołuje się strona powodowa została zawarta w formie elektronicznej i brak jest na niej podpisów stron zawierających przedmiotową umowę, to jednak Sąd jedynie na podstawie złożonych do akt wydruków komputerowych nie mógł w sposób nie budzący wątpliwości stwierdzić, czy do zawarcia takiej umowy w ogóle doszło, w szczególności, że pozwany kwestionował wskazaną okoliczność.

Odnosząc należy, że w myśl art. 720 § 2 k.c. (w brzmieniu obowiązującym w dacie zawarcia umowy pożyczki) umowa pożyczki nie musi być zawarta w formie pisemnej a jedynie dla celów dowodowych, fakt jej zawarcia winien być stwierdzony pismem. Oświadczenie woli złożone w postaci elektronicznej jest jednak równoważne z oświadczeniem woli złożonym w formie pisemnej tylko wówczas, gdy jest opatrzone bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym przy pomocy ważnego kwalifikowanego certyfikatu (art. 78 § 2 k.c.). Tymczasem na załączonej do pozwu umowie brak jest podpisu, oznaczenia pożyczkobiorcy oraz kwoty zobowiązania, a zatem nie może ona stanowić dowodu w sprawie. W takiej sytuacji powód powinien był uprawdopodobnić fakt zawarcia umowy choćby poprzez złożenie dowodu dokonania przelewu na konto pozwanego pożyczonej kwoty.

Powyższy fakt przeniesienia własności środków pieniężnych na konto wskazane przez pozwanego ma istotne znaczenie w rozpatrywanej sprawie. Stosownie bowiem do treści art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Pożyczka jest zatem umową, na podstawie której dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego przedmiot pożyczki, a biorący zobowiązuje się zwrócić przedmiot pożyczki w pieniądzu o tej samej wielkości lub w rzeczach tego samego gatunku i takiej samej jakości. Pożyczka jest umową, przy której podobnie jak przy umowie sprzedaży dochodzi do zmian w obrębie prawa własności przedmiotu umowy. Przeniesienie własności przedmiotu pożyczki może nastąpić w każdy prawem przewidziany sposób, przy czym w wypadku pieniędzy w grę wchodzi wydanie gotówki, przelew gotówki, otwarcie kredytu na rachunku bankowym. Kodeksowa definicja pożyczki wskazuje zatem, że świadczeniem dającego pożyczkę jest przeniesienie na własność biorącego pożyczkę określonej ilości pieniędzy albo rzeczy oznaczonych co do gatunku i wykonanie tego świadczenia dający pożyczkę powinien udowodnić w procesie cywilnym. Dopiero wówczas zasadne staje się oczekiwanie od biorącego pożyczkę, że udowodni

on spełnienie swego świadczenia umownego tj. zwrot pożyczki (tak Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia z dnia 17 kwietnia 2012 r., I ACa 285/12, LEX nr 1162845). W procesie o zapłatę należności, opartym na twierdzeniu o przeniesieniu własności przedmiotu pożyczki wskutek zawarcia umowy pożyczki, badanie sądu obejmuje zarówno istnienie, jak i treść stosunku zobowiązaniowego, jaki wiąże strony takiej umowy.

Ciężar udowodnienia faktów istotnych z punktu widzenia wymagań regulacji z art. 720 k.c., w tym i dotyczących zarówno istnienia, jak i treści stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał pożyczkodawcę i pożyczkobiorcę, spoczywa na osobie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Reasumując, w okolicznościach niniejszej sprawy, powód na okoliczność wykazania istnienia zobowiązania będącego przedmiotem pożyczki udzielonej w dniu 11 października 2016 r. pozwanemu A. F. (1) przedstawił jedynie wydruk umowy pożyczki gotówkowej wraz załącznikami niepodpisanej ani przez poprzednika prawnego powoda ani przez pozwanego. Nadto powód nie załączył dowodu dokonania przelewu kwoty 2263,53 zł na konto podmiotu trzeciego, wskazanego przez pozwanego – tj. dowodu na poparcie faktu zawarcia umowy pożyczki jak też typowego dla umów pożyczki zawieranych przez Internet - dowodu przelewu z informacją o zgodzie pozwanego na zawarcie pożyczki nr (...). Pozwany wskazał co prawda, że zawarł za pośrednictwem portalu extraportfel.pl dwie umowy pożyczki, pierwszą w wysokości ok. 1 200 zł, a drugą na spłatę tej poprzedniej w wysokości ok. 1 500 zł. Na poczet powyższych należności pozwany uiszczył na rzecz (...) S.A. dwie wpłaty: dniu 3 kwietnia 2017 r. w kwocie 250 zł oraz 17 maja 2017 r. w kwocie 230 zł. Niemniej brak podstaw do uznania, że wskazane kwoty zostały wpłacone na poczet pożyczki, o której mowa w pozwie. Złożona do akt dokumentacja, którą przedstawiła strona powodowa, nie pozwala na przyjęcie w sposób jednoznaczny, że umowa pożyczki nr (...) między poprzednikiem prawnym powoda z pozwanym została w ogóle zawarta, a tym samym, że powodowi przysługuje wobec pozwanego roszczenie w dochodzonej w niniejszej sprawie wysokości. Niewykazanie zaś skutecznego zawarcia umowy pożyczki, uniemożliwia poczynienie przez Sąd ustaleń co treści umowy zawartej z pozwanym, a także wysokości odsetek oraz ich wymagalności.

Już tylko ubocznie wskazać należy, że powód złożył wprawdzie do akt odpis umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 6 marca 2015 r. wraz z załącznikiem nr 1, obejmującym wykaz wierzytelności, który to odpis został poświadczony za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powoda będącego radcą prawnym, jednakże dołączony do akt sprawy załącznik nie zawiera danych osobowych identyfikujących dłużnika, jak chociażby imienia i nazwiska, numeru PESEL, a zatem nie pozwala na identyfikację wierzytelności, która była przedmiotem przelewu.

Konsekwentnie, niewykazanie roszczenia głównego powoduje, że także żądanie w zakresie odsetek za opóźnienie w jego spełnieniu nie zasługiwało na uwzględnienie, ponieważ bez wykazania należności głównej naliczenie odsetek jest niezasadne. Konieczność przyjęcia takiego stanowiska wynika z istoty oraz funkcji odsetek i znajduje potwierdzenie w przepisach art. 359 § 1 k.c., a zwłaszcza w art. 481 § 1 k.c. (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie I ACa 300/12, LEX nr 1238206).

Biorąc pod uwagę wszystkie przedstawione wyżej okoliczności Sąd orzekł więc jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Doręczyć odpis wyroku wraz z uzasadnieniem pełnomocnikowi powoda.